Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26946
Copyright: Admont, Benediktinerstift

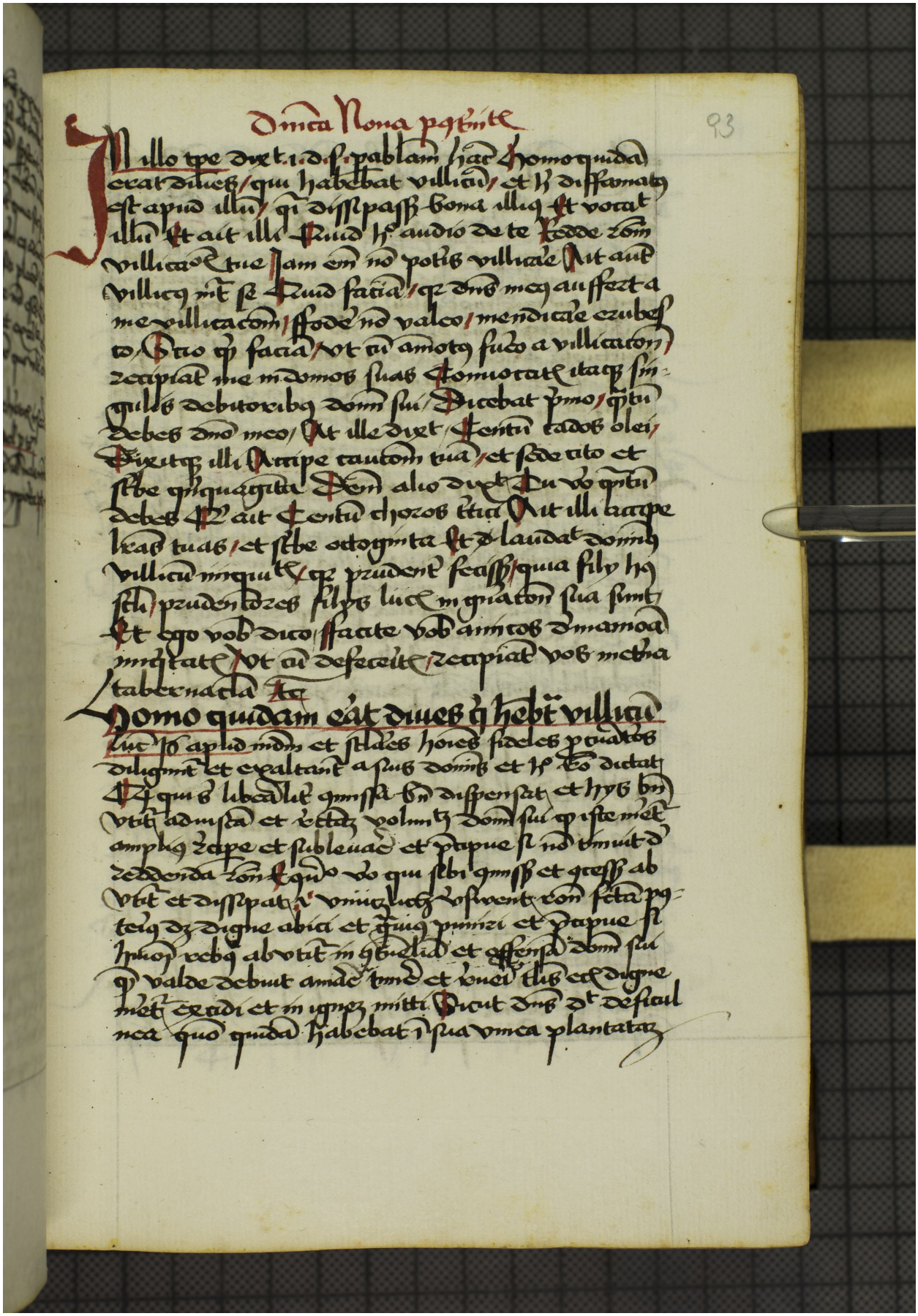

93

Dmca Nona pg̃ntē

In illo tpe dixit ad dis. pabolam hanc Homo quidam erat diues/ qui habebat villicū/ et hic diffamatus est apud illum/ qui dissipasse bona illius et vocat illum et ait illi Quid hoc audio de te Reddere rationem villicationis tue/ Iam enim non potes villicare Ait autem villicus intra se Quid faciam/ quia dominus meus auferit a me villicationem/ Fodere non valeo/ mendicare erubesco/ Scio quid faciam/ vt cum amotus fuero a villicatione/ recipiant me in domos suas Convocatis itaque singulis debitoribus domini sui/ Dicebat primo/ Quantum debes domino meo/ At ille dixit/ Centum cados olei/ Dixitque illi Accipe cautionem tuam/ et sedens cito scribe quinquaginta Deinde alio dixit Tu vero quantum debes Hic autem Centum choros tritici Ait illi Accipe litteras tuas/ et scribe octoginta Et dominus laudauit villicum iniquitatis/ quia prudenter fecisset/ quia filii huius seculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt/ Et ego vobis dico/ Facite vobis amicos de mamona iniquitatis/ vt cum defecerit/ recipiant vos in eterna tabernacula Etc

Homo quidam erat diues qui habebat villicum

Luc 16 apud eum et istum hoies fideles prudentes diligunt et exaltant a suis dominis et hic ita dicitur Qui eis liberalitē gratiam bn dispensat et hijs bn vtitur admisca et letatur volunt dominum suum qui iste meritum amplius recipere et sublimiat et quique si non timuit de reddenda rationem Quido do qui sibi gratiam et gressum abutitur et dissipat in vnius lucri lesiuent rationem facta pg̃ teig dz digne abicit et quicq primitus et quique si hujus rei ebrietate et offensa domini sui qui valde debuit amare timere et vneri tlis est digne meritis exuri et in ignem mitti Sicut dns dr de ficulnea quo quidam habebat in sua vinea plantata